

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΜΙΑΣ ΑΦΙΣΑΣ

Τὴν 17^η Αὐγούστου ἡ Ἐκκλησία μᾶς θυμίζει τὴν λιτανεῖα τοῦ Τιμίμου Εὐλίου τοῦ Σταυροῦ ποὺ φυλασσόταν στὴν Ἁγία Σοφία καὶ γινόταν στὴν Κωνσταντινούπολη «πρὸς ἀγιασμὸν τοῦ τόπου καὶ νόσων ἀπαλλαγὴν».

Στοὺς Χαιρετισμοὺς τοῦ Τιμίμου Σταυροῦ, ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους ὑπέροχους χαρακτηρισμοὺς, ὁ Σταυρὸς ὀνομάζεται «**ἀγίων ἅγιον βλέμμα**». Οἱ ἅγιοι, ἔχοντας ἀγαπήσει τὴν Σταυρικὴ Ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, σήκωσαν ὀλοπρόθυμα τὸν σταυρὸ τῆς δικῆς τους μαρτυρίας, ἀκτινοβολώντας **ΚΑΙ** μὲ τὸ βλέμμα τους τὴν σώζουσα Χάρη τοῦ Σταυροῦ.

Αὐτὸ ἐπαληθεύεται καὶ ἀπὸ ἓνα σύγχρονο περιστατικὸ, ποὺ ἀναφέρεται στὸ ὑπέροχο βιβλίο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀργολίδος π. Νεκταρίου **ΑΓΙΩΝ ΟΡΟΣ**:

«Τὰ παιδιὰ τοῦ Κέντρου Νεότητος Θηβῶν ὀργάνωσαν μιὰ ἐκδήλωση ἀφιερωμένη στὸν μακαριστὸ παπὰ Ἐφραίμ Κατουνακιώτη, ποὺ ἔγινε στὶς 12 Νοεμβρίου 2014. Εἶχαν ἐτοιμάσει καὶ τοιχοκολλήσει ἀφίσες μὲ μιὰ ὠραιότατη φωτογραφία τοῦ π. Ἐφραίμ.

»Μιὰ ἐβδομάδα πρὶν τὴν ἐκδήλωση μιὰ παρέα ἀπ' τὰ παιδιὰ ποὺ ἐτοιμάζαν τὴν ἐκδήλωση, περπατώντας σὲ κεντρικὸ δρόμο τῆς πόλης, εἶδαν ἓνα νεαρὸ ποὺ εἶχε σταματήσει μὲ τὴν μηχανή του καὶ εἶχε ἀγκαλιάσει μιὰ κολόνα. Πλησίασαν καὶ εἶδαν τὸν νεαρὸ αὐτὸν νὰ φιλάει τὸ πρόσωπο τοῦ γέροντα στὴν ἀφίσα καὶ νὰ τοῦ μιλάει κλαίγοντας. Τὰ παιδιὰ τὸν ρώτησαν καὶ αὐτὸς ἀπάντησε **πὼς τὸ βλέμμα αὐτοῦ τοῦ ἄγνωστου γέροντα εἶχε μιλήσει στὴν καρδιά του, εἶχε μπεῖ βαθιὰ στὴν ψυχὴ του.**

»Μέχρι τότε ζοῦσε μιὰ πολὺ ἄστατη ζωὴ καὶ εἶχε πολὺ ταλαιπωρηθεῖ. Εἶχε φτάσει στὰ ὄρια τῆς ἀπελπισίας. Βλέποντας αὐτὴν τὴν ἄγνωστη μορφή ἐνίωσε ἓνα συγκλονισμό. Θέλησε νὰ ἀλλάξει ζωὴ. Πρώτησε τὰ παιδιὰ ποὺ βρίσκεται αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ παιδιὰ τοῦ ἀπάντησαν ὅτι ὁ γέροντας εἶχε κοιμηθεῖ. Σὰν τὸ ἄκουσε αὐτό, κάθισε στὸ πεζοδρόμιο καὶ ξέσπασε σὲ λυγμούς.

»Τὸ μεγάλο θαῦμα εἶχε γίνεи στὴν ψυχὴ του. Τὸ παιδί ἀναζήτησε πνευματικὸ, ἄλλαξε ὅλη ἡ ζωὴ του καὶ πλέον σήμερα ζεῖ συνειδητῆ

ΝΗΣΤΕΥΟΝΤΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Νίνας Πάβλοβα

Κάποια Δευτέρα έτοιμασα ένα σωρό τυρόπιτες. Δέν πρόλαβα νά αναρωτηθῶ «γιά ποιόν ἔφτιαξα τόσες;» καί μέ επισκέφθηκε μιά οικογένεια μέ ... ἑπτά παιδιά! Πρός μεγάλη μου χαρά τά παιδιά «καθάρισαν» γρήγορα τίς τυρόπιτες, ἐνῶ οἱ γονεῖς δέν τίς ἄγγιξαν. Ὁ πιό μικρός μου ἐξήγησε:

- Ὁ μπαμπάς καί ἡ μαμά νηστεύουν καί τή Δευτέρα, ἐπειδή ὁ Βασιλάκης καπνίζει!...

Μιά μέρα ὁ πατέρας πρόσεξε ὅτι ὁ Βασίλης, μαθητής τῆς ἑκτης δέν μυρίζει πιά ... γάλα, ἀλλά καπνό! Ἐκεῖνος τό παραδέχθηκε:

- Μπαμπά, στήν τάξη μου ἀκόμη καί τά κορίτσια καπνίζουν! Ἐπίτρεφέ μου νά καπνίζω μόνο γιά νά μέ ἀφήσουν ἡσυχο!...

Νά, λοιπόν, πού ἔφτασε γιά τόν νεαρό Χριστιανό ὁ καιρός ἐκεῖνος τῶν ἀοράτων διωγμῶν. Ὅταν πλησιάζει τήν ψυχή ἡ ἀχρειότητα τῆς κόλασης καί προσπαθεῖ νά τήν καταπιεῖ, μόνος σου δέν μπορεῖς νά ἀντέξεις! Καί στήν πνευματική μάχη τῶν παιδιῶν μπαίνουν καί οἱ γονεῖς, νηστεύοντας γι' αὐτά καί τίς Δευτέρες!

* * *

πνευματική ζωή. Αἰτία τῆς ἐκπληκτικῆς στροφῆς καί ἀλλαγῆς του ἦταν τὸ ΖΩΝΤΑΝΟ, ζεστό βλέμμα μιᾶς ΝΕΚΡΗΣ ἀφίσσας! »

Ἡ Χάρη τοῦ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τήν ὁποία ἐξέπεμπε τὸ ἅγιο βλέμμα

Ἡ νηστεία τῆς Δευτέρας, ὑποχρεωτική γιά τοὺς μοναχοὺς, εἶναι ἀφιερωμένη στοὺς ἁγίους Ἀγγέλους. Στὴν σημερινή Ρωσία πολλοὶ γονεῖς νηστεύουν καί τήν Δευτέρα γιά βοήθεια καί προστασία τῶν παιδιῶν τους, πού ζοῦν πλέον σ' ἓνα κόσμο τόσων πειρασμῶν! Βέβαια ἡ εὐλογημένη αὐτή συνήθεια ἔχει παλιές ρίζες.

Ὅταν ὁ ἀρχιμανδρίτης Κύριλλος Παβλόφ ρωτήθηκε, πῶς μπορεῖ νά ἐξηγήσει τό θαῦμα πού βγῆκε ἀλώβητος ἀπὸ τόν Μεγάλο Πατριωτικό Πόλεμο, ὁ στάρητς ἀπάντησε πῶς τόν προστάτευε ἡ προσευχή τῆς μητέρας του, ἡ ὁποία ὅλα τά χρόνια τοῦ πολέμου *κάθε Δευτέρα, Τετάρτη καί Παρασκευή νήστευε μέ πλήρη ἄσιτία!*

Θέλοντας νά τό μοιραστῶ αὐτό μέ τήν φίλη μου τήν ζωγράφο Ἑλενα Εὐδοκίμοβα τῆς τηλεφώνησα.

- *Ναί, μοῦ ἀπάντησε ἡ Λένα. Ἡ γιὰ μας ἔτσι ἔσωσε τέσσερα παιδιά. Ἡ νοσοκόμα κόρη της καί οἱ τρεῖς γιοί της πῆγαν στό μέτωπο. Σέ ὅλη τήν διάρκεια τοῦ πολέμου ἡ γιὰ γιά ὅλες τίς Δευτέρες, Τετάρτες καί Παρασκευές νήστευε μέ πλήρη ἄσιτία! Οὔτε μία σταγόνα νερό δέν ἔπινε! Καί οἱ τέσσερις ἐπέστρεψαν ἀπό τόν πόλεμο σῶοι! Ἀλλά ἡ γιὰ γιά συνέχισε νά νηστεύει!*

- *Μητέρα, τῆς ἔλεγαν τά παιδιά, γυρίσαμε ζωντανοί. Γιατί συνεχίζεις τήν νηστεία;*

- *Ἀπό εὐγνωμοσύνη στόν Θεό, ἀπάντησε ἡ γιὰ γιά. Δεῖξτε μου μιά οἰκογένεια*

τοῦ Γέροντα Ἐφραίμ, ἀνάστησε στήν ἐν Χριστῷ ζωὴ ἓνα πνευματικὰ νεκρὸ παιδί, πού βολόδερνε μέσα σὲ μιὰ χωρὶς νόημα ζωή!

Ἀρχιμ. Β.Α

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Πείχοντας πίστη στον Θεό που τον κάλεσε, ο Άβραām αποβαίνει γενάρχης, μέσω του Ίσαάκ, του Ίακώβ και των λοιπών πατριαρχών, ενός ολόκληρου λαού, που θα είναι στο έξής ο έκλεκτος Ίσραήλ, ο περιούσιος λαός του Θεού (βλ. ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, άρ. φ. 408, Ίουλ. 2017). Από αυτόν θα γεννηθεί κατά σάρκα, ως άνθρωπος, ο Χριστός. Ο Θεός συνάπτει **Διαθήκη** με τον λαό αυτόν, τον αναλαμβάνει με ρητή συμφωνία υπό την προστασία του, για να τον διαφυλάξει στην όρθη πίστη μέχρι να έλθει η εύλογημένη όλων των γενεών, αυτή που ανατέλλει σαν αύγή και είναι ώραία «ως σελήνη, έκλεκτή ως ο ήλιος», «ή αξιωθεΐσα γενέσθαι μήτηρ Χριστού του Θεού».

Ο έκλεκτος λαός του Ίσραήλ έν συνεχεία περιέρχεται σε κατάσταση σκληρής δουλειας υπό τους Αίγυπτίους για τετρακόσια περίπου χρόνια. Ο Θεός άναδεικνύει τον μεγάλο προφήτη Μωυσή άρχηγό τους και τους έξάγει από τη δουλεία στην έλευθερία. Διά μέσου θαυμαστών γεγονότων τους οδηγεί ασφαλώς και τους έγκαθιστά **στη Γή τής Έπαγγελίας**, όπως είχε υποσχεθεί στον Άβραām. Στο όρος Σινά λαμβάνουν τις πλάκες τής Διαθήκης με τις δέκα έντολές, τον θεϊκό νόμο πάνω στον όποιο θα διαμορφώνταν στο έξής η όλη πνευματική, πολιτική και κοινωνική τους ζωή.

Η σχέση του λαού αυτού με τον Θεό περνάει από ποικίλες διακυμάνσεις. Άλλοτε υπακούει, άλλοτε άπειθεί. Ο Θεός πασχίζει με κάθε τρόπο να διαφυλάξει μέσα στη θάλασσα τής είδωλολατρείας μιá ανθρώπινη μαγιά που θα παραμείνει πιστή στο όνομά του και στον νόμο του, για να άποτελέσει την εύλογημένη áλυσίδα **των άγιων Θεοπατόρων**, «έξών ο Χριστός τό κατά σάρκα». Την άγρυπνη αυτή μέριμνα του Θεού έξυμνει ο άγιος Βασί-

λειος στη Θεία Λειτουργία του: «*Προφήτας έξαπέστειλας*», έκαμες σημεία θαυμαστά δια των άγιων σου, που σε κάθε γενιά τήρησαν τό θέλημά σου. «*Έλάλησας ήμίν δια στόματος των δούλων σου των προφητών*», προκαταγγέλλοντας τη μέλλουσα σωτηρία, «*νόμον έδωκας εις βοήθειαν, άγγέλους επέστησας φύλακας*».

Μετά τον προφήτη Μωυσή ο Θεός, με μιá άτέλειωτη σειρά άγιων και δικαίων, ύπομνήσκει συνεχώς τα όρια, μέσα στα όποια όφείλει να κινηθεί ο έκλεκτος λαός του, για να διαφυλάξει áλώβητη την πίστη των πατέρων του. Έπιστρατεύονται γι' αυτό **κριτές** (Γεδεών, Σαμψών, Ίεφθάς κ.λ.π.), **βασιλείς** (Δαυΐδ, Σολομών, Έζεκίας κ.λ.π.), **προφήτες** (Σαμουήλ, Ηλίας, Έλισσαΐος, Ησαΐας, Ίερεμίας, Δανιήλ, Ίεζεκιήλ κ.λ.π.). Άκόμα και άνθρωποι που δέν είναι κατά πάντα άμεμπτοι, ύπηρετούν τη θεία βουλή. «*Ο Θεός των πατέρων ήμών, ο ποιών άεί μεθ' ήμών*», εργάζεται με όλους αυτούς άδιαλείπτως για να φέρει εις πέρας τό έργο τής σωτηρίας του «*βασιλείου πλάσματος*», του ανθρώπου.

Ο νόμος και οι προφήτες, άλλοτε σκιδώδως, με ύπαινιγμούς και άλλοτε φανερά, προκαταγγέλλουν τον μέλλοντα να έλθει **Λυτρωτή και Μεσσία** και περιγράφουν τα όσα μέλλουν να διαδραματισθούν κατά την έλευσή του. Χωρίς αυτόν τον κεντρικό έσωτερικό νοηματικό προσανατολισμό τα κείμενα τής Παλαιάς Διαθήκης, γραμμένα από πολλούς συγγραφείς σε μήκος χρόνου δέκα πέντε σχεδόν αίωνων, θα ήταν άσύνδετα και άκατανόητα.

«*Ο έρχόμενος έν όνόματι Κυρίου*» είναι τό μυστικό κλειδί τής έρμηνείας τους. **Ο Χριστός** είναι «*τό πλήρωμα του νόμου και των προφητών*». Στο πρόσωπό του έκπληρώνονται όσα από των αίωνων προφητεύθηκαν γι' αυτόν. Ο Υΐος του ανθρώπου πολιτεύεται επί γής όχι είκη και ως έτυχε, αλλά «*καθώς έγγραπται περι αυτού*». Ποιεί τα πάντα «*ίνα πληρωθώσιν αι γραφαί*».

Πρωτ. Δ. Μ.

← *νια, που να γύρισαν από τό μέτωπο τέσσερα μέλη της ζωντανά! Θα νηστεύω μέχρι να πεθάνω, για να εύχαριστήσω τον Θεό! ...*

Έτσι νηστευε ή γιαγιά μέχρι τον θά-

νατό της!

*Άπό τό βιβλίο, Η ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ
ΜΙΧΑΗΛ Ίστορίες από τον κήπο
τής Όπτινα, σελ. 274-276*

ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

Από την ημέρα του όρισμού διεξαγωγής της τελευταίας αγωνιστικής της Μεγάλης Πέμπτης εκφράσαμε στον ΕΣΑΚΕ (άθλητική ομοσπονδία) την αντίθεσή μας για την ύπαρξη αγωνιστικής δράσης την συγκεκριμένη ημέρα. Προσωπικά το θεωρώ ντροπή. Έχουμε χάσει το μέτρο. Δεν είναι δυνατόν ο Θεάνθρωπος να είναι στον Σταυρό και εμείς να παίζουμε μπάσκετ. Είμαστε ένα Όρθόδοξο κράτος με το 95% των πολιτών να είναι βαπτισμένοι Χριστιανοί. Το θεωρώ πρόκληση να παίζουμε μπάσκετ την Μεγάλη Πέμπτη το απόγευμα, και ο κόσμος να φωνάζει ή να πανηγυρίζει ή να βρίζει την στιγμή που ο Πατέρας όλων μας αφήνει, ως άνθρωπος, την τελευταία του πνοή πάνω στο Σταυρό.

»Σέβομαι απόλυτα τον ΕΣΑΚΕ και τις δημοκρατικές διαδικασίες αλλά αν ήταν στο χέρι μου δεν θα άφηνα την ομάδα να κατέβει στο γήπεδο κι ως μηδενίζοταν κι ως χάναμε το στόχο των προνομίων που θα είχαμε. Άλλωστε υπάρχουν πολύ πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή μας από το μπάσκετ.

»Έννοείται ότι προσωπικά την Μεγάλη Πέμπτη ΔΕΝ θα πάω στο γήπεδο. Η θέση μου και νομίζω ή θέση όλων των φιλάθλων εκείνη την ημέρα δεν είναι στα γήπεδα αλλά δίπλα στον Έσταυρωμένο ζητώντας το Έλεός Του».

* * *

Αυτά δήλωσε ο Βαγγέλης Λιόλιος, πρόεδρος της ομάδας μπάσκετ «Προμηθέας» (iefimerida.gr, Μ. Έβδομάδα 2017).

Άξιος θαυμασμού οι αντιλήψεις του κ. Προέδρου. Γιατί μάς υπενθυμίζουν πόσο αξίζουν τα μικρά πνευματικά αγωνίσματα που κάνουμε. Η αγιότητα δεν είναι μία

κατάσταση που επιτυγχάνεται ξαφνικά, μέσω κάποιων υπεράνθρωπων, ασκητικών κατορθωμάτων. Αγιότητα είναι ο συνεχής κόπος που καταβάλλουμε για να ξεπερνούμε πάθη και αδυναμίες και έτσι να πλησιάζουμε ολοένα και περισσότερο στον Χριστό.

Αυτό ακριβώς εκφράζουμε, φάλλοντας κατά την εορτή της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας Ίησού Χριστού (6 Αυγούστου): «**Ελάτε να ανεβούμε στο όρος του Κυρίου, και στον Οίκο του Θεού μας (=στήν Εκκλησία) και θά δούμε την δόξα της Μεταμορφώσεώς Του**» (Δοξαστικό Λιτής).

Η αισθητή ανάβαση σε βουνό απαιτεί και **κόπο** και **χρόνο!** Άνάλογη είναι και η πνευματική ανάβαση στο όρος των αρετών. Αυτός ο αγώνας είναι συνεχής και δίχως τέλος. Ίδου πώς τον περιγράφει, ένας μέγας ασκητής, ο άγιος Σισώης:

-Έχετε θάρρος· νά, έχω τριάντα χρόνια που δέν παρακαλώ πιά τον Θεό για άμαρτία. Άλλά προσεύχομαι μόνο γι' αυτό: «Κύριε Ίησού φύλαξέ με από την γλώσσα μου». Και μέχρι τώρα έξαιτίας της κάθε μέρα άμαρτάνα». (Γεροντικόν, έκδ. Άστήρ, σελ. 110).

Ίσως μάς φαίνεται υπερβολικά ταπεινός ο άγιος! Όμως μάς δείχνει τον δρόμο για να αποκτήσουμε και εμείς τό φρόνημά του, αντιστεκόμενοι στο κακό και στην έμπερίστατη άμαρτία.

Άρχιμ. Ν.Κ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαίον Περιοδικόν

Ί. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Έκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Υπεύθ.: Άρχιμ. Νίκων Κουτσιδής*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 091984

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2017* Άρ. Φύλλου 409* Έτος ΛΖ

Διανέμεται δωρεάν * Είσοφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Άσπροβάλτα Θεσ/νίκης

